

MƯỜI TÁM LA HÁN ĐẤU TÔN NGỘ KHÔNG-
TÔN NGỘ KHÔNG GÂY SỰ,
ĐẠI CHIẾN TRÊN BÀN CỜ

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
28a

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP 28a

MƯỜI TÁM LA HÁN ĐẤU TÔN NGÔ KHÔNG

TÔN NGÔ KHÔNG GÂY SỰ ĐẠI CHIẾN TRÊN BÀN CỜ

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI - 1990

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN THẮNG VU

Chịu trách nhiệm bản thảo

BÙI VĂN HỒNG

Biên tập : **THY NGỌC**

Trình bày : **ĐỨC LIỄN**

Sửa bản in : **NGỌC ANH**

Tranh : theo bản in của Nhà xuất bản Quảng Tây
(Trung Quốc, 1989)

Lời : **LÊ NGỌC TRỌNG** dịch

In 5000 cuốn tại Nhà máy in SÁCH GIÁO KHOA.
Khuôn khổ 13 x 19 - Số xuất bản 108(28a)/ KĐA.
In xong và gửi lưu chiếu tháng 12 năm 1990.

Bạn đọc thân mến,

Bạn đã đọc xong 27 tập tranh truyện Tây Du ký (vẽ theo tác phẩm nổi tiếng của Ngô Thừa Ân). Còn tập 28 có tên là :

Mười tám La Hán đấu Tôn Ngộ Không

Đây là câu chuyện huyền thoại được truyền trong dân gian nói về Tôn Ngộ Không sau khi được Phật Tồ Như Lai phong làm «Đầu Chiền Thắng Phật». Công thành danh toại, Tôn Ngộ Không trở nên tự phụ, kiêu căng; nên đã một lần bỏ xuống hạ giới gây chuyện ở miếu A La thuộc Phật Tăng quốc, làm cho 18 vị quảng đại thần thông La Hán — đệ tử của Như Lai — phẫn uất. Họ quyết đấu với Tôn Ngộ Không. Những trận đấu phép thuật đã diễn ra dữ dội. Do không được Như Lai giúp, «Đầu Chiền Thắng Phật» nhiều phen suýt chết, sau rồi Tôn Ngộ Không cũng đã nghe theo lời chỉ giáo của Như Lai, bỏ tính kiêu căng, hoà hảo với các vị La Hán và trở về tiên giới tiếp tục quy y.

Câu chuyện huyền thoại có nội dung rất hấp dẫn, tình tiết lôi cuốn, giúp vui độc giả nhưng lại mang tính giáo dục cao, nhất là giúp độc giả nhỏ tuổi bỏ được tính tự mãn, nóng vội. Câu chuyện này đã được Nhà xuất bản QUẢNG TÂY xuất bản năm 1989 với tựa đề «Mười tám La Hán đấu Tôn Ngộ Không». Nay nhân dịp xuất bản bộ tranh truyện Tây Du ký, chúng tôi xin giới thiệu tác phẩm với bạn đọc. Do sách dày, Nhà xuất bản chia thành 6 tập mỏng. Cùng với tên chung của tập 28 «Mười tám La Hán đấu Tôn Ngộ Không», mỗi tập có thêm một tên riêng :

- Tôn Ngộ Không gây sự, đại chiến trên bàn cờ.
- Đỉnh Thanh Sơn, Long Hồ tranh hùng.
- Tôn Ngộ Không mời Trư Bát Giới lần thứ hai.
- Phật Di Lặc trở lại, Tôn Ngộ Không đốt chùa.
- Uy thế Tôn Ngộ Không vang lừng 18 vịnh.
- Tôn Ngộ Không lại về tiên giới tiếp tục quy y.

Nhà xuất bản KIM ĐỒNG.

GIỚI THIỆU 18 LA HÁN

5. La Hán Cưối Rồng

6. La Hán Tiên Tri

7. La Hán Bao Bố

8. La Hán Ngân Quang
(La Hán có ánh sáng bạc)

9. La Hán Thả Rắn

10. La Hán Hộ Pháp

11. La Hán Cưỡi Voi

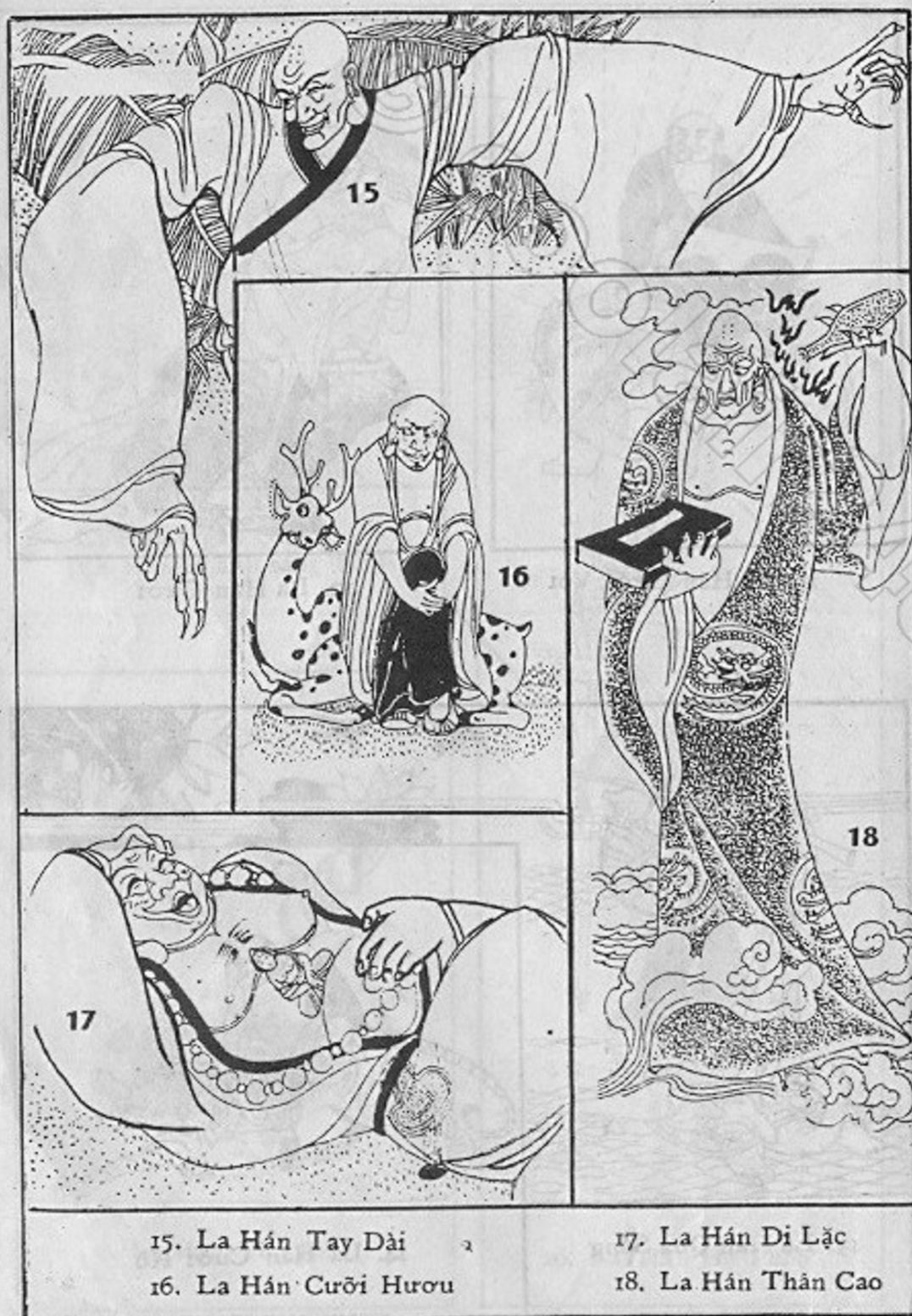
12. La Hán Cưỡi

13. La Hán Qua Sông

14. La Hán Cưỡi Hồ

TÔN NGỘ KHÔNG GÂY SỰ

3241. Sau khi đưa Đường Tăng đi Tây Thiên thỉnh kinh xong, Tôn Ngộ Không được Phật Tồ phong là «Đầu Chiến Thắng Phật». Phật Tồ còn cho Ngộ Không một ngôi chùa trên chín tầng mây.

3242. Một ngày kia nhàn rỗi, Tôn Ngộ Không bèn xuống thăm hạ giới.

3243. Ở nước Phật Tăng, phong cảnh thật là tươi đẹp với mây lành bay lượn trên trời cao, người và vật sống yên lành.

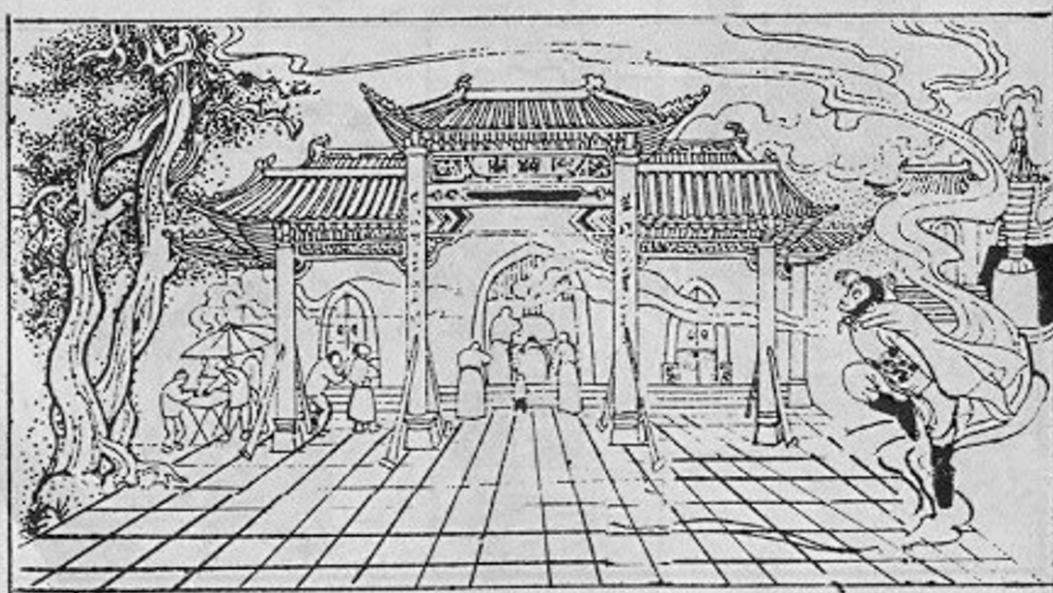
3244. Tôn Ngộ Không thấy lòng rất vui thích, bèn đi dạo khắp nơi.

3245. Nước Phật Tăng có ngôi chùa La Hán, trong chùa có tượng của mười tám vị La Hán, vị nào cũng có pháp lực vô biên.

3246. Suốt cả ngày, Tôn Ngộ Không đi hết nơi này đến nơi khác, mà vẫn chưa hề thấy chán.

3247. Hôm ấy, Ngộ Không tới chính điện, thấy ở phía trên có hàng chữ « Chùa La Hán » và hai câu đối « Ngàn vạn môn võ nghệ cũng không đáng kể ; danh lam thắng cảnh nơi đây là đẹp nhất ».

3248. Ngộ Không lắc mình, biến thành một người đi hành hương...

3249... rồi theo dòng người, đi vào trong chính điện.

Đúng rồi! Tại sao hôm nay ta không đưa một chút lễ họ phải nể Lão Tôn này chứ!

3250. Ngộ Không thầm nghĩ: « Hừ! Mười tám pho tượng xấu xí kia là cái quái gì mà có biết bao người đến vái lạy. Lão Tôn còn chưa được hân hạnh đến thế nữa là ».

3251. Hôm đó, thấy các vị La Hán đứng ngồi chững chạc, Ngộ Không bỗng nảy ra một ý nghĩ tinh nghịch.

3252. Ngô Không búng một con bọ chết vào La Hán Trăm Tư.

3253. Ông này chưa hay biết gì cả, vẫn cứ ngủ ngon lành.

A ! Kè nào đánh thức ta vậy ?

3254. Lát sau, La Hán Trăm Tư vươn vai, tỉnh giấc ngủ hơn năm trăm năm.

Đây ! Xin tặng ông thêm một mớ nữa ! Tha hồ mà xài.

3255. Ngô Không nhờ một năm lòng, đọc thần chú, biến thành vô số bọ chết bám khắp người La Hán này.

3256. La Hán Trầm Tư hết sức kinh ngạc trước hiện tượng lạ lùng này, ông không ngớt kêu than: «Ai chà! Ngựa ngáy quá! Ngựa chết mất»

3257. La Hán Tiên Tri tay cầm cành Linh Chi, bước lên phía trước, niệm chú một lúc, rồi bảo La Hán Hộ Pháp ra tay bắt bọ chết.

3258. La Hán Hộ Pháp niệm thần chú, bọ chết lần lần rơi xuống đất, chết hết cả.

3259. Tôn Ngộ Không cũng bị thần chú làm cho đau đớn, phải xuất hiện nguyên hình.

3260. Một vị La Hán mắng Ngộ Không : « Con khi ngang ngược kia, tại sao không chịu lo tu hành, dám tới cửa Phật gây rối. Hãy rời khỏi nơi đây ngay ! »

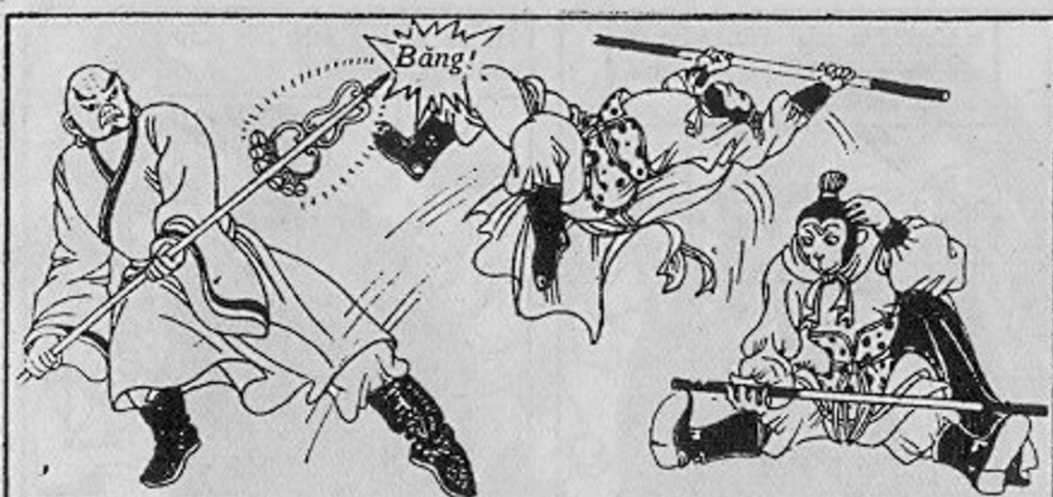

3261. Ngộ Không chẳng chịu nhịn, cất tiếng cãi sang sảng : « Trên trời dưới đất, ai cũng nghe danh Lão Tôn này. Ngồi miếu nhỏ của các ông là cái quái gì chứ ?... »

Coi đây !

3262... Hôm nay Lão Tôn phải cho các ông biết tay ! » Nói xong, Ngộ Không vung thiết bãng lên đánh.

3263. La Hán Hộ Pháp múa cây kích vàng có chuông bạc ra đỡ thiết bằng. Ngô Không bị hất văng ra xa. Thiết bằng bị mẻ một miếng.

3264. Ngô Không than thầm : « Ghê thật ! Hôm nay ta gặp một đối thủ xứng tay rồi. Làm sao đây ? »...

3265... Ta phải biến thành một viên đạn, bắn vào cây kích đó mới được». Thế rồi lập tức có một quả cầu bằng sắt rất to, bay về phía La Hán với vận tốc thật nhanh.

3266. Trong lúc nguy cấp, La Hán Bao Bồ nhảy về phía trước, đưa miệng bao bồ ra : quả cầu chui tọt vào trong đó.

« Con khi nhỏ kia, hãy ở đó mà suy nghĩ về việc làm vừa rồi ! »

3267. La Hán Bao Bồ buộc chặt miệng bao lại, mắng Ngô Không.

Ta sẽ xé nát bừa bời này cho mà xem !

3268. Tôn Ngô Không chẳng hề sợ hãi, hứa sẽ phá nát bao bồ. La Hán mỉm cười, đáp : « Thử xem người có làm được không ? »

3269. Viên bi biến thành một quả cầu cực kỳ to lớn ; nhưng bao bồ cũng lớn theo.

Ngô Không, người đã phục chưa ?

3270. Viên bi trở thành cực nhỏ, nhỏ hơn cả hạt cám, và bao bồ cũng lập tức nhỏ theo, khiến cho các lỗ hở của bao bồ như không còn nữa : thế thì hạt-cám-Tôn-Ngô-Không dễ gì chui ra được ?

3271. Các vị La Hán rất hài lòng. Một người nói: « Này Tề Thiên Đại Thánh, người có thể làm nghiêng ngửa Thiên Cung, nhưng người làm sao ra khỏi cái bao bố này? Người không xứng đáng với chức « Chiến Thắng Phật », phải không? »

3272. Từ trong bao bố, Ngô Không bình tĩnh đáp: « Này các La Hán, một cân dầu vôi của ta là mười vạn tám ngàn dặm, nếu bao bố của ông cũng dài bằng ấy thì ta nguyện suốt đời nằm trong này »

3273. La Hán Bao Bố mừng rỡ, bảo Ngô Không hãy cam kết lời đã hứa.
Bất thành linh, Ngô Không...

3274. ... vọt nhảy lên thật mạnh. Bao bố cũng lớn theo, nhưng chỉ lớn tới mười vạn dặm thì hết lớn nổi. Thế là bao bố bị rách và Ngô Không vọt ra ngoài.

3275. Thì ra bao bố này là quà của Phật Tổ tặng cho La Hán. Nó không thể lớn hơn mười vạn dặm. Trong lúc hăng say, La Hán Bao Bó quên mất điều đó.

3276. Ngô Không thoát ra khỏi bao bố, vô cùng mừng rỡ, đến trước mặt của La Hán, nói: «Này các vị, hãy mau vái Lão Tôn đi chứ!»

Yêu hầu,
ngươi
chớ vô lễ!

3277. Các La Hán giận dữ.

3278. La Hán Tiên Tri nói : «Tôn Ngô Không, Phật Tổ sai chúng tôi ở miếu này trong một ngàn năm để phở độ chúng sinh. Đến nay đã được phân nửa thời gian. Còn năm trăm năm nữa, chúng tôi sẽ được lên cừ trùng thiên (chín tầng mây). Mong Đại Thánh chớ có gây rối, xin hãy đi đi!».

3279. Ngô Không đáp : « Bọn La Hán các ông khoác lác, làm mất uy danh 'Chiến Thắng Phật' của ta. Hãy xin xá tội ! Nếu không, ta đuổi hết ra khỏi chùa » !

Đừng có bấy bọ ! Yêu hầu ! Nếu người chồng nổi bọ ta, bọ ta sẽ vãi lạy người !

3280. « Sao chúng ta có thể để cho con khỉ này buông lời nói càn, nói bậy ? »

3281. Tôn Ngô Không vừa vung thiết bãng đánh các La Hán vừa nói : « Hồi xưa, Lão Tôn này đã từng đại náo Thiên Cung lẫn Long Cung mà chẳng ai làm gì được. Bây giờ, là 'Đầu Chiến Thắng Phật', ta há sợ các ông sao ? »

3282. La Hán Mi Dài bước ra, xin đấu với Ngô Không.

3283. Tôn Ngô Không xem thường La Hán Mi Dài, chỉ tay hỏi: « Ông già kia tên gì? Hãy nói mau ».

3284. La Hán Mi Dài tung lông mi cuốn lấy Ngô Không.

3285. Ngô Không chưa hề biết sự lợi hại của đôi lông mi của La Hán này, cứ tự nhiên đùa giỡn.

3290. Thân cây bị quấn chặt quá, lá rụng rào rào.

3291. Ngộ Không bối rối, than thầm : « Cừ thể này, ta sẽ rụng hết lông. Phải nghĩ cách thoát thân mới được ».

3292. Thế rồi Ngộ Không biến thành cơn gió lốc, chạy trốn.

3293. La Hán Mì Dài tìm không thấy Ngộ Không, đến hỏi La Hán Tiên Tri.

3294. La Hán Tiên Tri chấp tay trước ngực, ôn tồn đáp: «Yêu hầu đã ra khỏi chín tầng mây, đôi mây này của huynh không với tới đâu. Hãy đề cho anh Cưỡi Rồng trị nó ».

3295. Trong lúc đó, Ngô Không bay về Hoa Quả sơn...

3296.... kêu gọi đàn khi : « Đã lâu Đại vương không về nhà, các người vất vả quá. Nay là La Hán muốn giao chiến với ta, vậy các người giúp ta một tay ».

3297. Với giọng nghiêm trọng, Ngô Không nói : « Mười tám La Hán pháp lực vô biên. Ta chỉ chọn 17 đứa tinh khôn để cùng ta đánh với họ thôi ».

3298. Bọn khỉ đồng thanh hô to : « Chúng tôi hết lòng theo phò Đại vương; dù phải nhảy vào dầu sôi lửa bỏng ».

3299. Tôn Ngô Không chọn được 17 chú khỉ, biến chúng thành 17 Tôn Ngô Không nhỏ. Cả đoàn hùng dũng kéo đi.

3300. Từ khi chùa bị Ngô Không quấy phá, dân chúng quanh vùng không đến đó thắp hương cúng Phật nữa.

3301. La Hán Tiên Tri mời La Hán Cưỡi Rồng tới, căn dặn. « Yêu hầu phá phách chùa, làm mất thanh danh nhà Phật, nay lệnh cho La Hán Cưỡi Rồng đi gặp Phật Tồ, xin Phật Tồ giáng chỉ bắt nó.

3302. La Hán Cưỡi Rồng tuân lệnh của các La Hán, cưỡi rồng xanh bay về chùa Lôi Âm trên núi Linh Sơn.

3303. Trong chốc lát, La Hán Cưỡi Rồng đã tới trước chùa Lôi Âm, cột rồng xanh lại, bước vào chính điện.

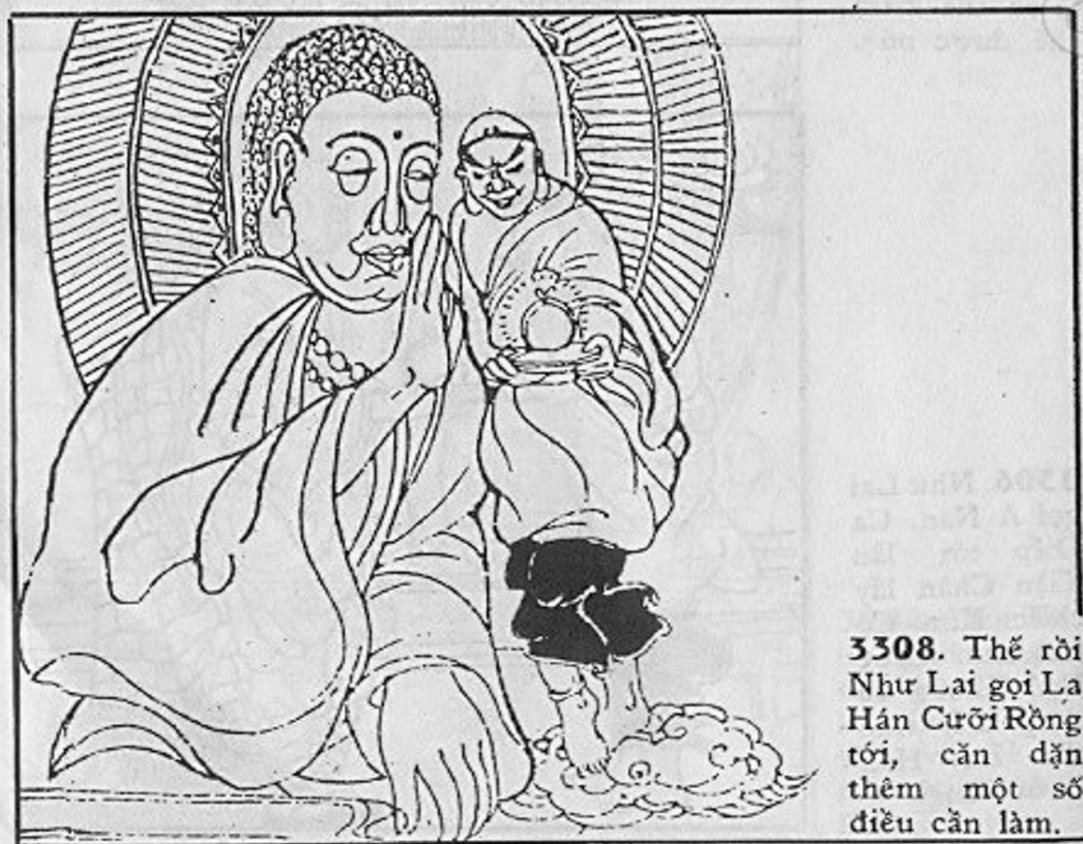
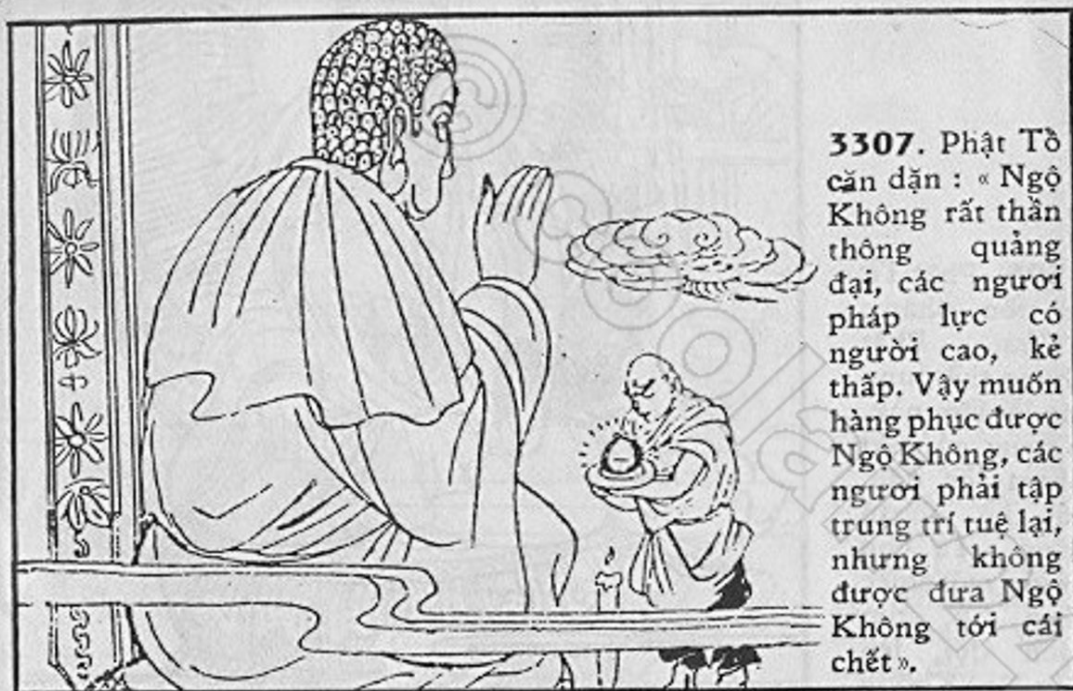
3304. Phật Tồ uy nghiêm ngồi trên bệ đá. La Hán Cưỡi Rồng vái 3 vái, kể rõ mọi chuyện cho Phật Tồ nghe.

3305. Phật Tồ
ôn tôn phán :
« Cửa Phật
không thể dung
tha lỗi lầm này.
Nhưng nó mới
phạm lần đầu,
có thể khoan
hồng. Ta cho
người một chiếc
Kim Cô, tìm
cách đội lên
đầu Ngộ Không
là có thể kiếm
chế được nó ».

3306. Như Lai
gọi A Nan, Ca
Diếp tới lầu
Tiên Chân lấy
chiếc Kim Cô
(mà năm trước
Ngộ Không đã
từng đội) trao
cho La Hán
Cưỡi Rồng.

3309. La Hán Cưỡi Rồng hết sức mừng rỡ, từ tạ Phật Tồ Như Lai rồi bay đi.

ĐẠI CHIẾN TRÊN BÀN CỜ

3310. Trong khi đó, Tôn Ngộ Không dẫn bảy khỉ, hùng hổ kéo tới nước Phật Tạng.

3311. Khi tới một cây cổ thụ tàn lá xanh um, Ngô Không nhìn thấy hai cụ già đang đánh cờ dưới bóng cây.

3312. Tôn Ngộ Không bảo bày khi dừng lại, đợi mình đi tìm nước uống : « Các người chờ ta một lát, ta sẽ về ngay ».

3313. Ngô Không lễ phép quỳ xuống nói : « Phiền hai cụ cho xin một tí nước ». Hai ông cụ cứ đánh cờ, dường như không nghe, không thấy Ngô Không...

3314. ...nên chẳng đáp lời.

3315. Ngô Không la lớn lên :
« Tôi từ xa đến đây, phiền hai
cụ cho xin tí nước ».

3316. Hai ông cụ vẫn mãi mê
theo đuổi các nước cờ cao siêu,
không đếm xỉa gì tới Ngô
Không cả.

3317. Ngô Không nghĩ thầm :
« Hình như hai ông già này bị
bệnh điên, để ta vào phá bàn
cờ... »

3318... coi họ có còn phớt lờ ta
 nữa không ? » Ngô Không liền
lắc mình một cái, biến thành
một con bọ, bò vào bàn cờ.

3319. Một trong hai ông cu bỗng cất tiếng mắng : « Con khi to gan kia, mi đã mắc mưu rồi. Bọn ta đợi người đã lâu, mau giờ tay chịu trời ! »

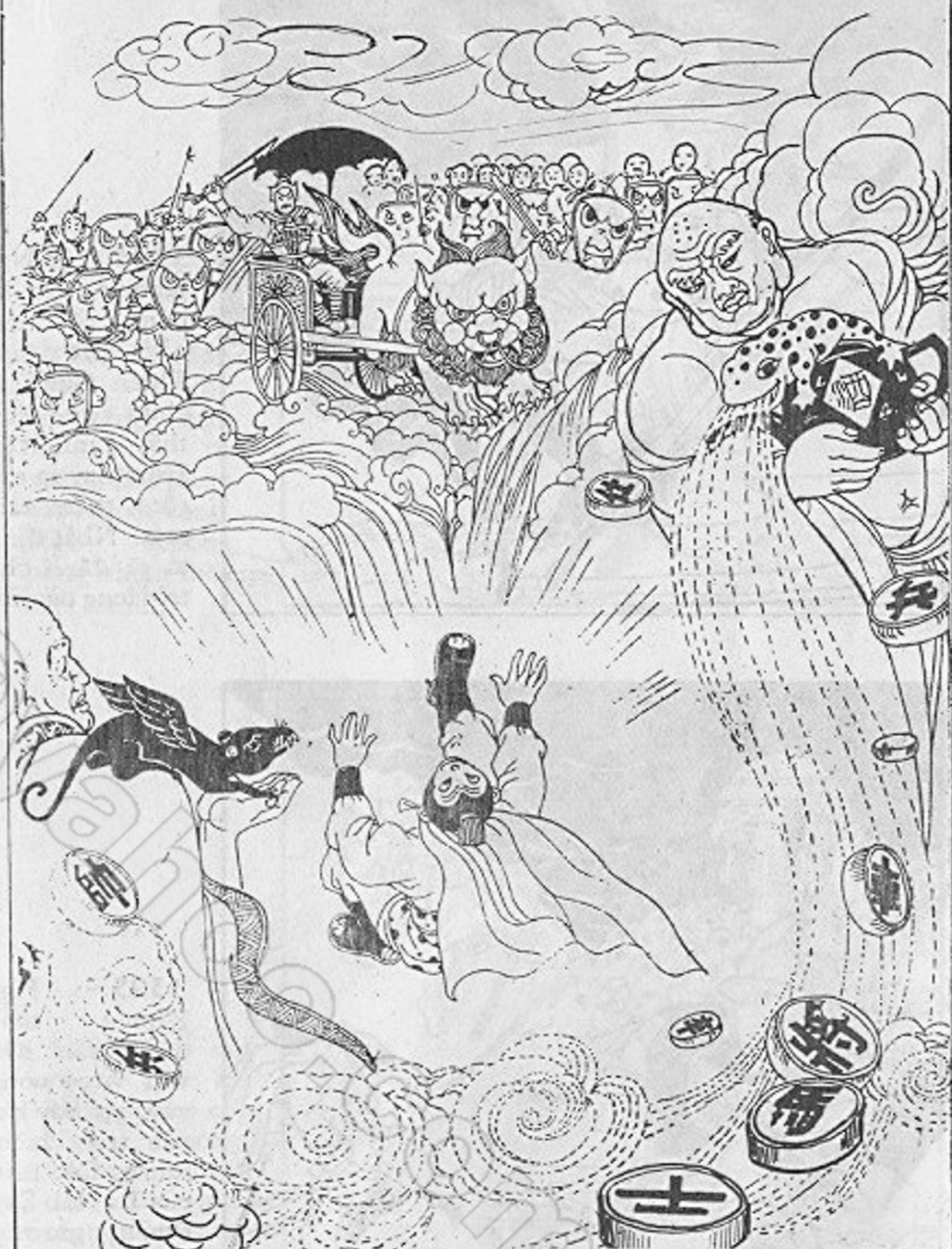
3320. Ngô Không giật mình, nhìn kỹ, thấy hai cụ như quen quen. Thì ra đó là La Hán Trầm Tư và La Hán Say Rượu.

3321. Ngô Không vội rút thiết bảng ở tai ra, định nhảy khỏi bàn cờ.

3322. Nhưng đã muộn rồi! Hai vị La Hán nhanh tay lật đồ bàn cờ. Đột nhiên bầu trời u ám, cát bay đá chạy. Khắp nơi mờ mịt cả: Ngô Không bị nhốt ở bên trong.

3323. Trong cơn bão cát, Ngộ Không thấy hàng đàn bộ binh chiến xa và quái vật. Tất cả rầm rộ tiến về phía mình.

3324. Tôn Ngộ Không cười ba tiếng, rồi nói: « Từ lúc đại náo Thiên Cung, ta chưa hề nhìn thấy cảnh này. Hôm nay ta mở rộng thêm tầm mắt. Nhất định ta sẽ đánh cho trời long đất lở ».

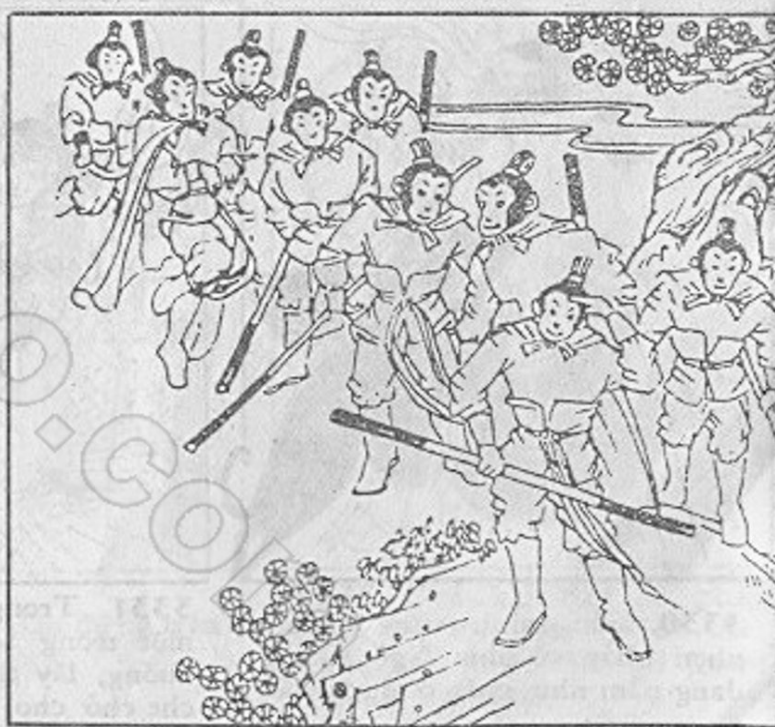

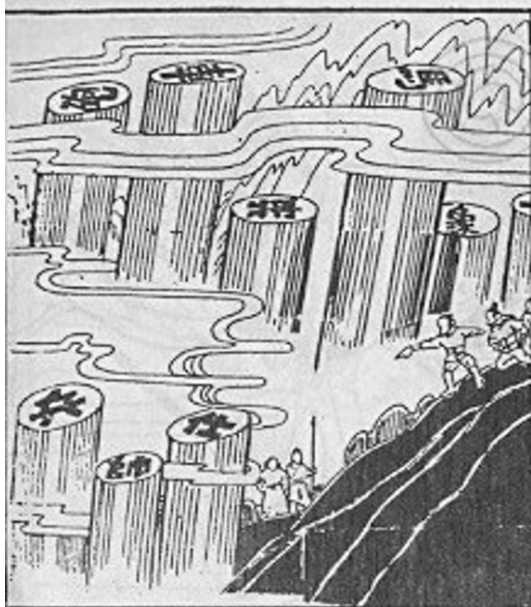
3325. Ngộ Không toan dùng cán đầu vẩy vượt vòng vây, gọi bảy khi vào trợ chiến, nhưng Cóc tinh của La Hán Say Rượu giương đôi mắt dữ dằn nhìn chằm chằm vào Ngộ Không.

3326. La Hán
Trầm Tư ho
một tiếng, rượu
mê hồn từ
miệng Cóc phun
vào Ngô Không.
Ngô Không
bỗng nhiên thấy
mệt mỏi...

3327. Lại nói
về 17 con khi
khôn ngoan của
Ngô Không.
Chúng đứng
đợi lâu quá,
trong lòng sinh
nghĩ, bèn kéo
nhau đi nghe
ngóng.

3328. Khi đi tới bàn cờ, còn đi đầu sợ hãi kêu to: « Hồng rồi, Đại vương bị kẹt ở trong đó, mau tới cứu ».

3329. La Hán Trầm Tư vội vã thả con Sóc mình vàng ra, dặn dò « Con yêu quý, hãy bắt lấy yêu hầu về cho mau. Ta sẽ trọng thưởng ».

3330. Sóc mình vàng nhanh nhẹn nhảy về phía Ngô Không đang nằm như chết ở dưới đất.

3331. Trong lúc nguy ngập, một trong số 17 chú khi bay xuống, lấy thân mình làm mộc, che chở cho Ngô Không.

3332. Sóc mình vàng là bảo bối của La Hán Trầm Tư. Nó có thể bay lên trời, chui xuống đất, xuyên qua núi, vượt qua biển; hai hàm răng của nó cứng như thép.

3333. Sóc mình vàng ngoạm chặt lấy chú khi, bay lên cao.

3334. Hai vị La Hán đứng trên bàn cờ chờ đợi Sóc.

3335. Chú khi đâu có pháp thuật gì, cho nên nó đã chết trước khi được đưa tới trước mặt hai La Hán.

3336. La Hán Trầm Tư bắt được giả-Ngộ-Không thì vui lắm, sắp sửa ăn mừng.

3337. Nhưng liền ngay khi đó, giả-Ngộ-Không xuất hiện nguyên hình, là một chú khỉ nhỏ.

3338. Sóc mình vàng lại vội bay đi.

3339. Lát sau, Ngộ Không tỉnh lại giữa tiếng reo mừng rỡ của bầy khỉ.

3340. Ngộ Không vươn vai, vui vẻ nói: «Ta ngủ một giấc ngon quá».

3341. Bọn khỉ nói: «Không phải đâu. Đại vương bị La Hán làm cho bất tỉnh đổ. Một bạn của chúng tôi hiểu mình cứu Đại vương, đã bị Sóc bắt đi mất rồi. Nếu không thì...

3342. Chưa nghe hết câu nói, Ngộ Không vội túm lấy con khỉ nhỏ hét lớn lên: «Nếu không thì sao?».

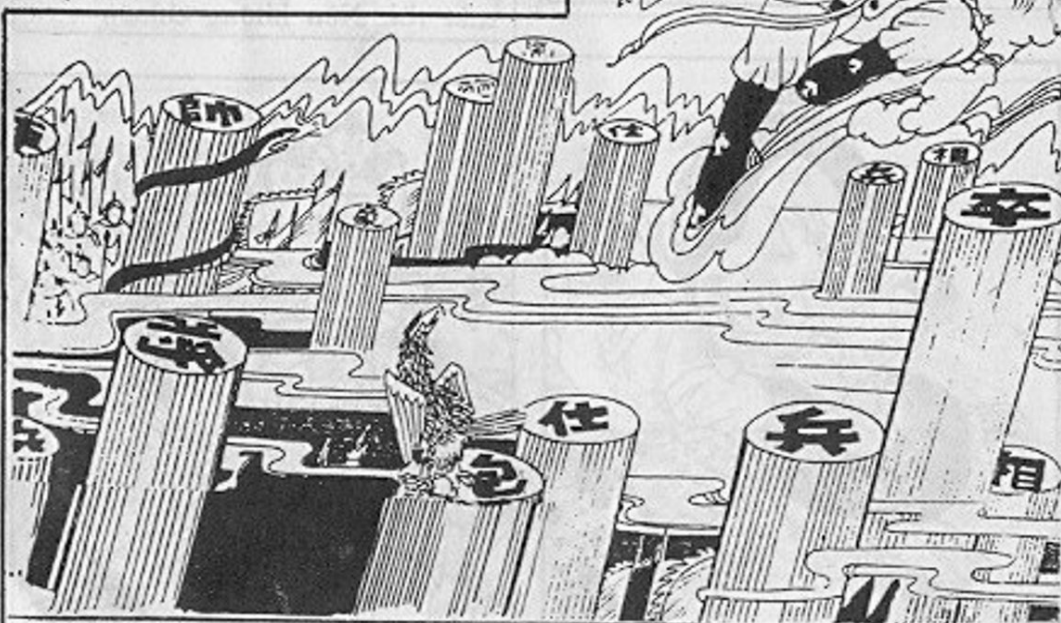

3343. Cả bảy khỉ đồng loạt đáp. Câu trả lời làm cho Ngộ Không thêm uất ức.

3344. Ngộ Không hét lớn một tiếng, cầm thiết bạng bay đi.

3345. Bảy khi 16 con cũng bay theo. Tất cả xông vào trận.

3346. Hai vị La Hán bảy thế cờ có 32 vị trí, vị trí nào cũng có mắt, mắt nào cũng có tên ngấm ở phía trước; còn ở phía sau thì có viện binh. Muốn vượt qua thế trận, phải có 36 phép biến hóa và 72 ban võ nghệ.

3347. Ngô Không và bảy khi tả xung hữu đột, nhưng đều bị những quân cờ không lồ chặn lối, hoặc các chiến xa húc ngã. Tình huống hết sức nguy ngập.

3348. Ngô Không bối rối, tự hỏi « Đây là Diêm la địa phủ hay là nơi quái quỷ nào ? »

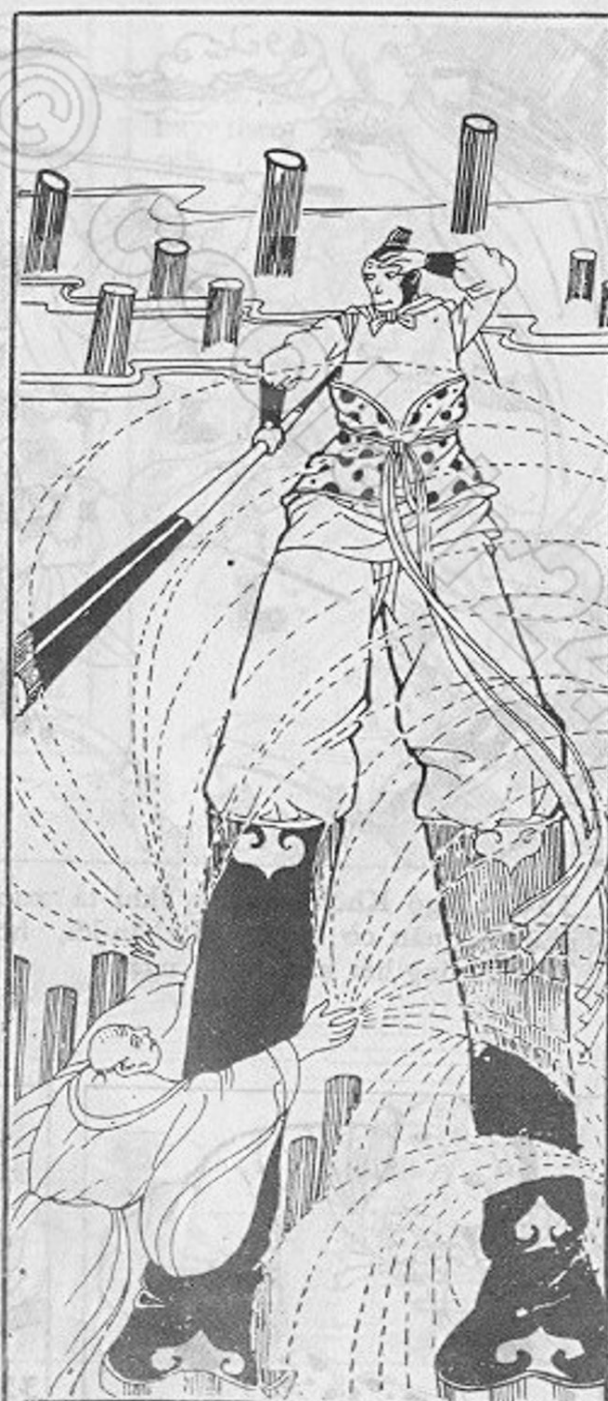
3349. Một vị La Hán nói lớn : « Ngô không, đây là « Trần Thế Cờ », người biết số phận của người chưa ? Nhất định người sẽ chết tại đây ».

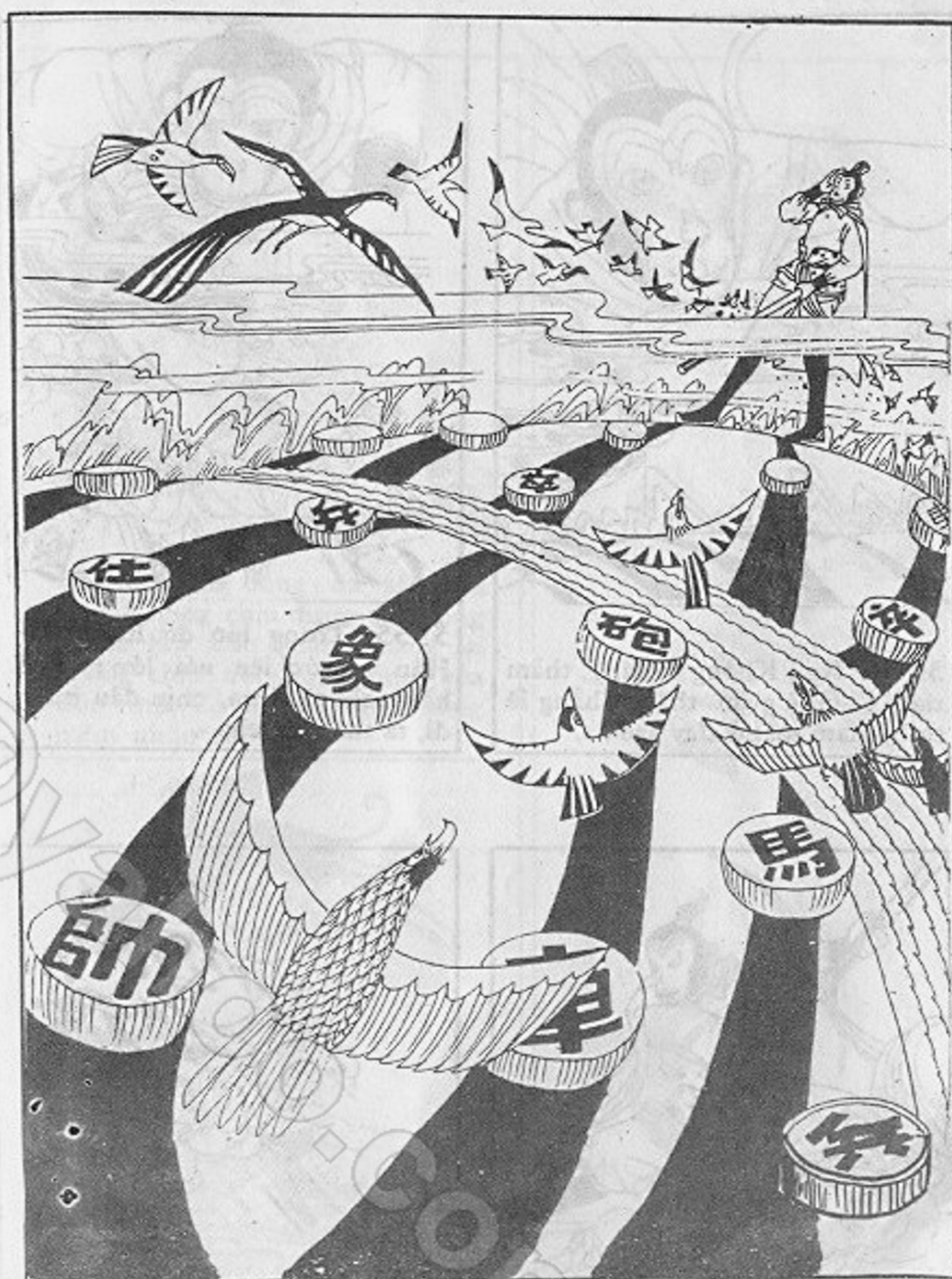
3350. Tôn Ngộ Không đáp:
« Thiên Cung còn bị ta đại
náo, trận Thế Cờ là cái quái
gì chứ ? »

3351. La Hán mắng : « Con
khỉ ngu ngốc kia ! Trận Thế
Cờ dài tám trăm mười ngàn
dặm, ba cân đầu ván của ngươi
cũng không ra khỏi. Suốt
đời ngươi bị vấy ở đây rồi ».

3352. Ngộ Không lập tức hô « cao lên ».
Tức thì biến thành một người khổng lồ.

3353. Ngộ Không dụi đôi mắt lửa người vàng, nhìn kỹ, nhưng vẫn không thấy hết trận Thế Cờ.

3354. Ngô Không lo lắng, thầm nghĩ : « Ghê gớm thật ! Chẳng lẽ ta bị giam mãi ở đây sao ? ».

3355. Trong lúc đó, hai vị La Hán ngược lên nói lớn : « Yêu hầu nhìn rõ chưa, chịu đầu hàng đi, ta tha chết cho ».

3356. Ngô Không chẳng nói chẳng rằng, vung thiết bàng, hùng hổ tấn công.

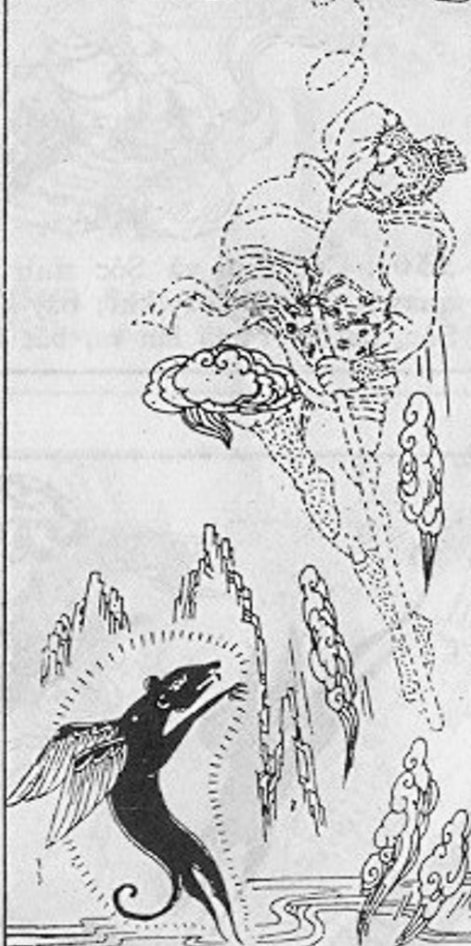
3357. Đột nhiên hai La Hán biến mất, và Cóc tinh xuất hiện, phun rượu nóng vào Ngô Không.

3358. Minh đồng da sắt của Ngô Không chịu được sức nóng của lò lửa Lão Quân, nhưng lại không chịu nổi hơi nóng của Cóc tinh. Cả người Ngô Không mềm nhũn ra.

3359. Sóc bay mình vàng thấy thế, nhảy bổ vào Ngô Không.

3360. Trong lúc nguy ngập, may sao Ngô Không tỉnh lại kịp, vội vàng biến thành chim đại bàng, bay vụt lên mây.

3361. Cóc tinh và Sóc tinh không thấy Ngô Không đâu cả, liền quay ra tàn sát bầy khi; bầy khi đâu phải là đối thủ của Cóc và Sóc, lần lượt ngã lăn ra, bất tỉnh.

3362. Sóc tinh lần lượt quắp lấy từng con, bay đi.

3363. Ngô Không rất đau xót khi thấy lũ khỉ bị thảm hại, ngồi dựa một gốc cây, khóc sụt sùi.

3364. Bồng thấy một cậu bé đi tới, bèn chạy ra chào hỏi.

3365. Cậu bé đáp: «Đại Thánh cứ gọi em là Cậu Bé Bàn Cờ. Em tới đây đưa Đại Thánh ra khỏi thế trận này.»

3366. Ngô Không lên tiếng hỏi: «Em có cách gì? Xin vui lòng chỉ giúp». Cậu bé kể vắn tắt.

3368... La Hán Trầm Tư và La Hán Say Rượu thường qua đây, thích ngồi dưới gốc cây này. Hai vị thấy em vương vức nên lấy em làm bàn cờ...

3369. ... Năm tháng trôi qua, được khí thiêng hun đúc, em dần dần trở nên linh thiêng. Thế là mỗi lần hai La Hán đánh cờ, em đều ngẫm nghĩ và nắm được bí quyết của họ. Nhờ vậy hôm nay em có thể giúp Đại Thánh thoát nạn. Nhưng vượt qua trận Thế Cờ vẫn chưa xong, còn phải qua hai cửa ải nữa.

3370. Ngộ Không sốt ruột hỏi :
« Hai cửa ải nào ? Lão Tôn cho
2 gậy là xong ».

3371. Cậu Bé can ngăn : « Không
được, hai cửa ải này do Cóc
tỉnh và Sóc tỉnh trấn giữ rất
nghiêm ngặt ».

3372....Chúng ghê gớm lắm. Cóc tỉnh ở ao sen Diệu Trì chốn Thiên
Cung, theo La Hán Say Rượu, dùng hơi rượu nồng phun người,
còn Sóc bay mình vàng ở trên núi Ngũ Chỉ của Phật Tồ. Đây là
bảo vật của Như Lai tặng cho La Hán Trầm Tư»

3373. Ngô Không chép miệng than : « Thảo nào, chúng ghê gớm quá ? Pháp thuật của Lão Tôn chẳng làm gì được chúng. »

3374. Cậu Bé Bàn Cờ khuyến khích Ngô Không : « Đánh thắng chúng cũng không khó, chỉ cần thừa cơ lấy cắp bình rượu và rút hai cái gân của Sóc thì hai La Hán ấy hết phép... »

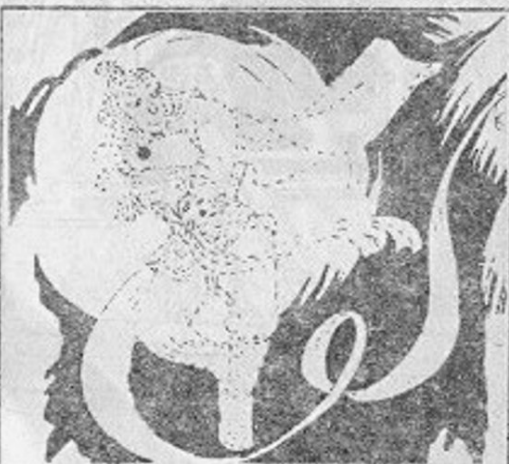

3375. Đại Thánh không nên chậm trễ, mau theo em ».

3376. Cậu Bé Bàn Cờ dẫn Đại Thánh đi vòng vào một hồi...

3377. Bỗng cậu bé kêu nhẹ Ngộ Không, đưa tay chỉ lên phía trên, thấp giọng, nói: « Sắp tới cửa ải rồi. Nhớ cẩn thận, hãy chú ý tới Sóc tinh! » →

3378. Ngộ Không đáp: « Ta đã có cách ». Nói xong biến thành làn khói xanh bay đi.

3379. Tại cửa trận, Sóc tinh bay qua bay lại tuần tiểu nghiêm nhặt.

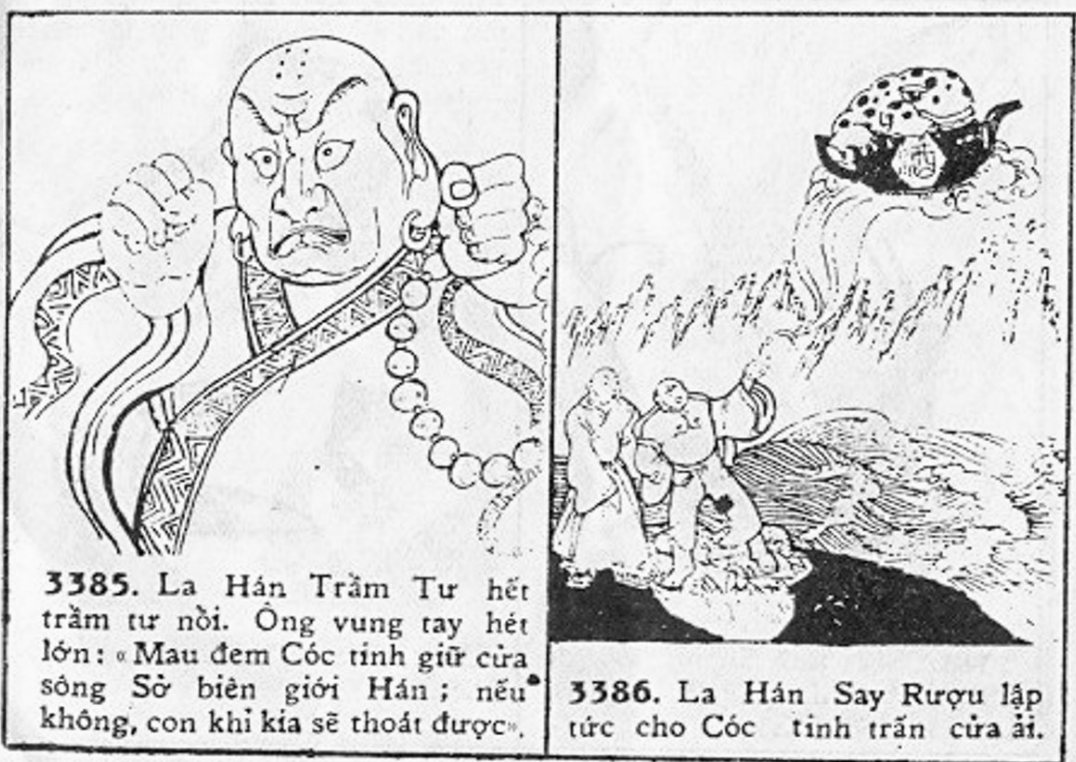
3380. Ngộ Không vòng ra phía sau Sóc tinh, biến thành con chim Cú mình vàng nhào vào Sóc tinh.

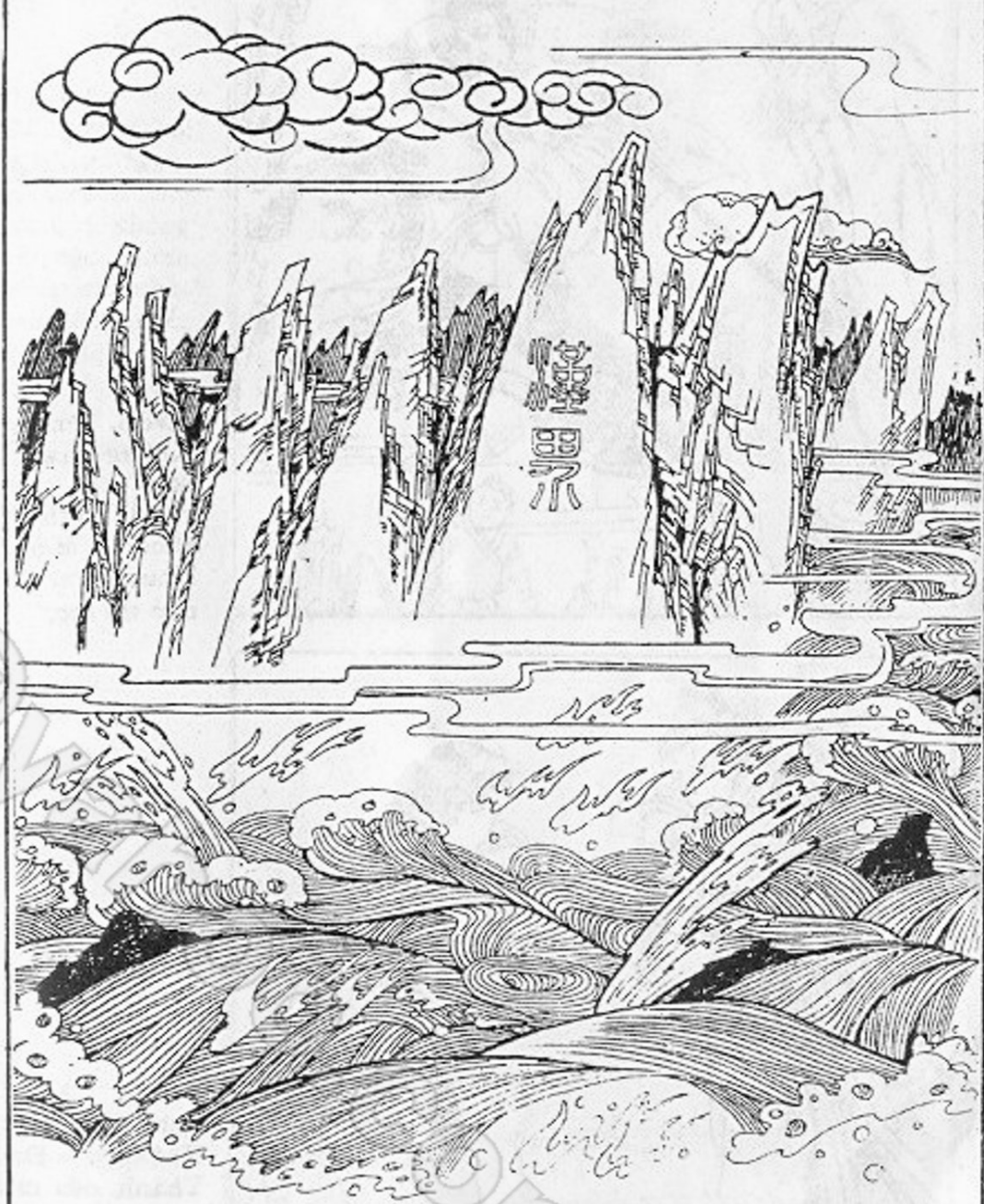

3381. Sóc tinh không kịp đề phòng, bị chim Cú cắn đứt hai sợi gân ở cánh.

3382. Sóc ngã lăn xuống đất, chết.

3387. Đây là cửa cuối cùng của trận Thử Cờ. Sông Sở rộng tám trăm dặm, biên giới Hán có tới một ngàn dặm vách đá.

3388. Tôn Ngộ
Không chỉ dùng
một cân đầu
vân là có thể ra
khỏi cửa ải này.
Nhưng còn chú
nhỏ thì sao.

3389. Chú bé
thúc giục Ngộ
Không : « Đại
Thánh, nếu mà
ngài thoát nạn
thì coi như em
đã hoàn thành
nhiệm vụ, đừng
lo cho em ».

3390. Ngộ
Không xúc động
« Không được,
ơn cứu mạng
suốt đời không
thề nào quên,
chúng ta nhất
định sống chết
có nhau. Đợi
Lão Tôn nghĩ
xem có cách
nào không ?

3391. A! Ta
đã có cách rồi!
Em hãy chờ
một lát. Ta đến
Hoà Diệm sơn
mượn con Kim
Tinh đưa em
qua sông.»

3392. Trong chốc lát, Ngô Không đã đến Ma Vân động, kể hết chuyện cho Ngưu Ma vương nghe.

3393. Ngưu Ma vương hỏi: «Đại thánh cần gì, cứ nói, tôi sẽ hết lòng giúp».

3394. Ngô Không nói: «Xin anh cho mượn con thú Kim Tinh một lát».

3395. Ngưu Ma vương sốt sắng gọi Kim Tinh ra, dặn dò nó mấy câu rồi trao cho Ngô Không.

3396. Chưa tới nửa giờ, Ngộ Không và con Kim Tinh đã đến bên cậu bé, thúc hối cậu bé mau qua sông.

3397. Kim Tinh bay nhanh trên sóng nước của sông Sở.

3398. Sóng đánh ào ào vào họ, nhưng con vật tài ba đi trên nước vững vàng như đi trên đất liền.

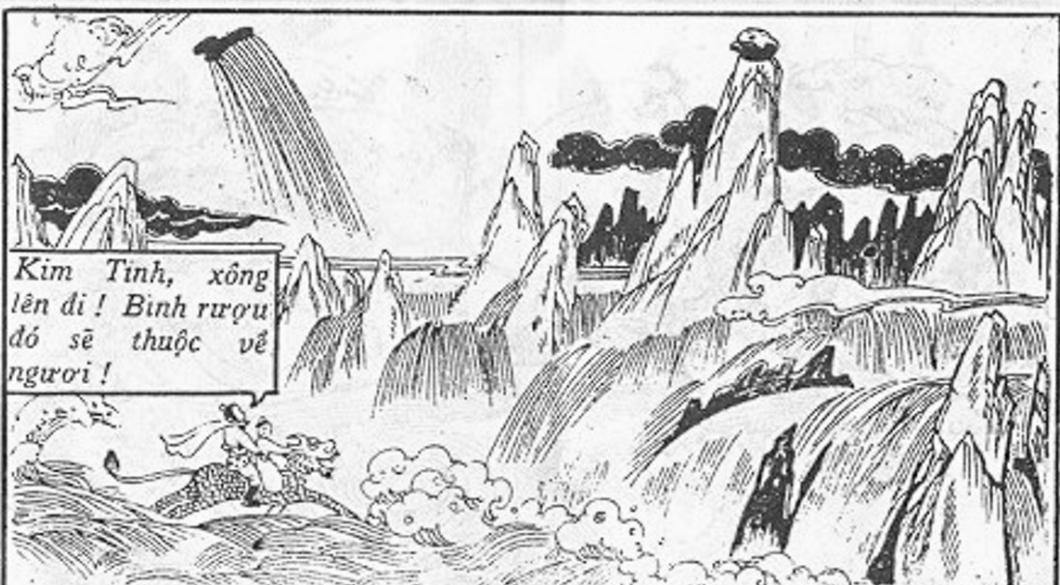
3399. Em chớ
có sợ. Con vật
này đi trên nước
giỏi lắm.

3400. « Đại
Thánh, sắp tới
bờ rồi, chú ý
Cóc tinh.

Kim Tinh, xong
lên đi! Bình rượu
đó sẽ thuộc về
ngươi!

3401. Trước mặt họ là vách đá sừng sững, cao vút. Ở trên đỉnh
núi, mây đen cuộn cuộn trời.

3402. Kim Tinh hăng hái bò trên vách núi thẳng đứng.

3403. Con vật này không sợ lửa, không sợ hơi rượu. Khi đến cửa ải, nó ngọam lấy bình rượu.

3404. Bị mất bửu bối, La Hán Say Rượu kinh hãi, vội vàng chạy trốn.

3405. Cóc tỉnh không còn bình rượu, cũng tìm đường thoát thân.

3406. Mất bình rượu, La Hán Say Rượu tỉnh luôn cơn say đã kéo dài 500 năm. Ông cùng với La Hán Trầm Tư cười mây đi báo tin.

3407. Thề là trận Thề Cờ đã bị phá. Cát bụi lắng yên. Trời trong sáng như cũ. Thật đẹp.

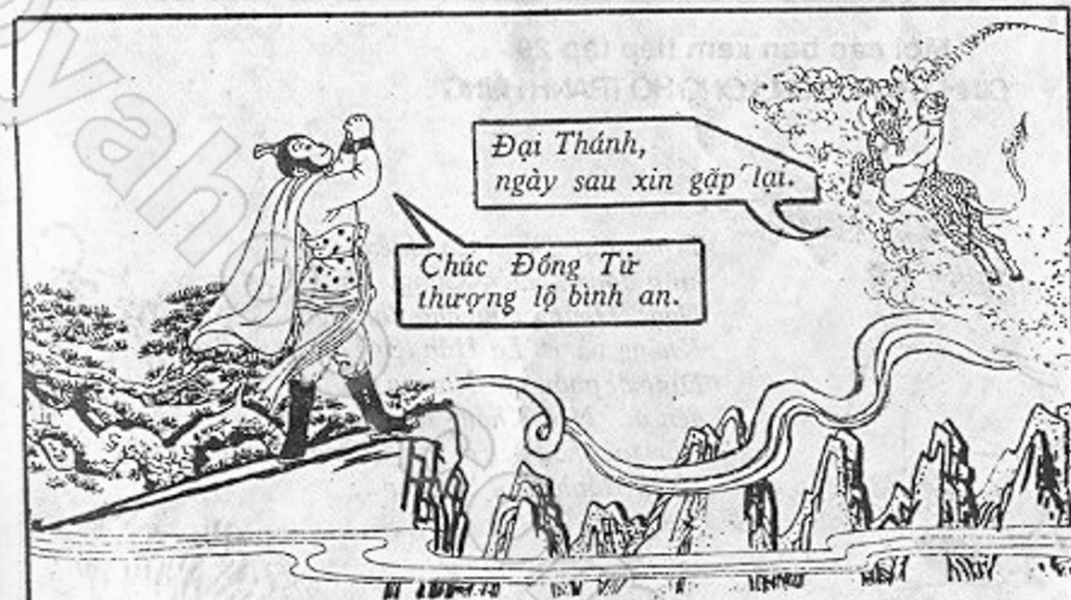
3408. Ngô Không vòng tay cảm ơn cậu bé : « Chú em, hôm nay chú em cứu ta, ta sẽ không quên báo đáp ». Cậu bé hỏi : « Đại Thánh báo đáp như thế nào ? »

3409. Ngô Không nói : « Sư phụ của ta là Bồ Đề tổ sư rất thích đánh cờ, ta cho em làm bé hầu cờ của ông. Em chịu không ? Em sẽ có dịp học hỏi, sau này cũng thành chính quả. »

3410. Cậu bé liền quỳ xuống lạy tạ Ngô Không, nói : « Cảm ơn Đại Thánh, xin nhận một lễ này ».

Đại Thánh,
ngày sau xin gặp lại.

Chúc Đông Tà
thượng lộ bình an.

3411. Ngô Không viết một lá thư giao cho cậu bé, bảo con thú Kim Tinh đưa em về núi Linh Đài, ra mắt sư phụ mình.

3412. Đưa tiền cậu bé xong, Ngô Không nhớ đến đám khi đã chết, nên đứng than thở và khóc sụt sùi.

Yêu hầu, người thoát khỏi trận Thề Cờ, nhưng người có thể thoát khỏi trận "Hồ Cự Long Bàn, Hươu Không Vẽ Lưới" chăng?

3413. Thành linh có tiếng quát từ trên mây. Ngô Không giật nảy mình, ngược mắt lên...

Mời các bạn xem tiếp tập
"ĐÌNH THANH SƠN, LONG HỒ TRẠNG HÙNG"

Trong tập 28b, trận chiến làm kinh động Thiên Cung, khiến Ngọc Hoàng phải cho đòi Ngô Không và 18 La Hán lên Thiên Đình để phân xử. Nhưng khi lên đến đó, Ngô Không lại gây ra một tai họa cực kỳ khủng khiếp, đành phải bỏ trốn...

